

Bijna kerstmis

Het zijn nog wel de donkere dagen ervóór. Misschien staat de boom er al, misschien reeds versierd met glinsterende ballen, kleurige slingers en heldere lampjes. Mogelijk zit je nu al naar die lichtpuntjes te staren, met een glas mede naast je. Je gedachten laat je de vrije loop en gaan stiekem de kant op van je bijen. Dan komen de verdrietjes en de pleziertjes weer terug, beleef je ze opnieuw, biggelt een traan omlaag, moet je grinniken. Hier een kleine greep uit mijn herinneringen.

De verdrietjes van een imker

De gedachten gaan terug en blijven stilstaan bij mijn slinger. Goudgele honing loopt door de snijkraan direct in een zeef en verder in een groot blik dat ooit van een zemerij ergens in de Betuwe is gekomen. Toen er meer klanten waren dan honing. Met dat blik op mijn zelfgemaakte fietskarretje naar huis en schuin de oprit op. Of het blik er niet goed opstond of dat de kar schuin ging hangen is na jaren nog steeds de vraag. Het karretje kiepte om, het blik viel er uit, op zijn kant en het vloeibare goud liep in de goot. Zonde! Gauw gauw dat blik rechtop om te redden wat te redden viel. En dan wat in de goot lag met een lepel opscheppen. In een ander blik natuurlijk. De bijen waren er goed mee. Ik neem een slokje om te vergeten. En die keer, ook na het slingeren, toen het apparaat in de bijenhal werd gezet om lekker leeg te laten eten door de bijen. Ja, ze kwamen meteen in groten getale. Fijn toch? Maar de volgende ochtend lagen ze in grote getale dood op de bodem. Verdrongen of doordat de tweede of derde laag bijen de onderste de weg naar boven belemmerden. Slokje op jullie nagedachtenis.

Vervolgens dwalen je gedachten af naar wat anderen is overkomen. Brrrr. bijen die voor je kast liggen omdat een hufter gespoten heeft met een illegaal gif. Je bijen die daardoor het loodje moesten leggen. Je houdt toch van je beestjes. Als ze een natuurlijke dood sterven, daar is mee te leven. Maar als het de fout is van iemand anders, dan gruw je daar toch van. Dan pink je stiekem een traantje weg. In de bedrukte stemming die over je heen is gekomen denk je ook aan het vuilbroed uit het land van de onbegrensde mogelijkheden. De controle van de AID, zij in een maanlandingspak, jij in je gewone kloffie. Kasten overhoop, bijen kwaad. En heb je pech dan krijg je een vernietigend oordeel. Net als bij de varkens-

pest en de gekke-koeien-ziekte gaat alles weg. Erger nog dan bij vergiftiging. Je ziet je bijen weggehaald worden, je weet wat hen te wachten staat. Dat is geen verdrietje meer. Dat is groot verdriet. Ik drink mijn glas in een teug leeg...

De pleziertjes van een imker

Dan verliezen mijn gedachten zich in het volgende verhaal dat zich afspeelde in de tijd dat ik nog mijn brood verdiende bij een grote gloeilampenfabriek. Het vrij hoge gebouw had onder de vele ramen kleine spleetjes ten behoeve van de muurventilatie. En elk jaar waren dan aantrekkelijke plaatsen voor zwermen. Zo ook deze keer. De zwerm vloog nog voor het gaatje toen ik al uit het raam hing met een kartonnen doos en een handveger. De zwerm ging zitten, de doos er onder en met de veger in een keer de tros erin. Dichtplakken en wachten tot mijn dienst erop zat. Met de doos naar de poort. 'Halt!' zei de portier. 'Wat zit er in die doos?' 'Bijen', antwoordde ik met een uitdagende stem. Dat geloofde hij niet. 'Maak maar open' kwam ik weer met een ondertoon van 'dat durf je toch niet'. Hij twijfelde en besloot dat hij het zekere voor het onzekere moest nemen. Dus de doos mocht ongeopend mee. Thuis bleek dat zij, de bijen, het naar hun zin hadden gehad want aan het deksel hadden ze al raat gebouwd. Het is een mooi volk geworden. Proost!

Opeens komt het beeld van een collega-imker die een sterk verhaal vertelt, boven drijven. Zijn bijen hadden gezwermd en hingen in de tuin van zijn buurvrouw. Die was daar niet zo blij mee en had het over 'wilde bijen'. Hij, die imker, zei echter dat ze tam waren en naar hun baas, hij dus, luisterden. Hij hoefde maar te fluiten en ze zouden naar hem toe komen. En zo geschiedde. Maar hij had niet verteld dat hij eerst de moeder uit de zwerm had gepakt! Hahaha! Ik drink op je gezondheid, collega!

Dan besef ik dat het bijna kerstmis is. In de kerstnacht kunnen bijen praten. Dan ga ik naar hen toe. Eerst klop ik beleefd aan en spreek dan mijn kerstwens uit. Met een zacht brommend geluid geven ze antwoord en wensen mij hetzelfde toe. Een gelukkig en zalig Kerstfeest!